

# Jobbet är lönen

Arbetets helgelse är en av de centrala aspekterna i den helige Josemarías budskap. Vi återger en artikel som biskop Anders Arborelius har publicerat i Nya Dagen där han bla kommenterar några tankar och texter av den helige Josemaría.

2003-01-28

**Arbetet är en Guds välsignelse, ett sätt att tjäna Gud. Det är vårt svar på Guds skapelseakt, vi förenas med honom genom det vi gör. Arbetet lär oss att samarbeta med**

## **Gud och varandra för att bygga ett fredens och rättvisans samhälle.**

Arbetet fyller ju den största delen av dagen, om man nu har ett arbete. Och människan är skapad för att arbeta, även den arbetslöse definieras utifrån sin brist på arbete och anses därför sakna något ytterst väsentligt i tillvaron. Om nu arbetet är så viktigt, måste det också ha något att göra med vår relation till Gud. Genom arbetet kan vi växa in i en djupare och mer medveten förtrolighet med Gud. Lär vi oss att se på arbetet som ett arbete med Gud, för Gud och i Gud, då förändras livet radikalt. Att få be och arbeta eller att be i arbetet kan för många bli ett oväntat och glatt budskap.

– Arbetet är människans ursprungliga kallelse, en Guds välsignelse, säger Josemaría Escrivá, och de som anser att det är ett straff har en sorgligt felaktig uppfattning.

Herren, den bäste far som finns, satte den första människan i Edens lustgård – ”för att bruka den”.

**VI ÄR SKAPADE TILL GUDS** avbild i allt, alltså också till att efterlikna honom i hans skapande. Gud ger oss liksom fritt spelrum i marginalen av skapelsen. Allt är skapat av honom, men vi får delta i hans skaparverk genom det vi gör, oavsett vad det är, oavsett resultatet, oavsett om någon ser vad vi gör. Age quod agis, gör vad du gör, är ett gammalt visdomsord. Allt vad vi gör, gör vi i sista hand för Guds skull, för att förhärliga Gud. På det sättet blir varje arbete, även det tyngsta och smutsigaste, det mest jäktiga och till synes själadödande, en lovsång. Vi får efterlikna Gud, Skaparen, i det vi gör. Det är bara att ge vårt arbete denna intention och i vårt hjärta säga: detta gör jag för Dig, min Gud. Denna möda bär jag för Din skull.

Vi får inte bara delta i Guds skaparverk genom det vi gör. Genom vårt dop är vi också delaktiga av det allmänna prästadömet. Vi får delta i frälsningsverket. Vi får liksom Simon och apostlarna fånga människor. Vi får hjälpa Jesus Kristus att återlösa världen, medan vi skriver på datorn eller ilar med patientbrickor på sjukhuset. Det är inte vad vi gör som spelar någon roll utan hur vi gör det, för vem och i gemenskap med vem vi gör det.

– Eftersom Kristus tagit på sig arbetet framstår det som en frälst verklighet, som en frälsningsverklighet. Det är inte bara den miljö i vilken människan lever utan helighetens verktyg och väg, en verklighet som kan helgas och som helgar, säger Josemaría Escrivá också.

**STÖRRE DELEN AV SITT LIV** levde Jesus en arbetares liv, helt i det fördolda i Josefs verkstad i Nasaret.

Dessa år i hårt kroppsarbete är en integrerad del av hans frälsningsverk. På så sätt har allt arbete fått en värdighet utan like. Gud själv har tagit på sig det genom att bli människa och gjort det till ett frälsningsmedel. Genom att arbeta får vi höja världen upp till Gud, han som har sänkt sig ner till världen av kärlek till den. Genom sitt arbete har Jesus helgat allt arbete och gett det en värdighet utan like.

**JOSEMARÍA ESCRIVÁ** säger också att människan föds för att arbeta liksom fåglarna för att flyga. Det skulle vara lika roligt för oss att arbeta som det är för fåglarna att flyga. Egentligen spelar det inte så stor roll om det ytligt sett verkar vara ett trist och tungt arbete. Det viktiga är att det är vårt riktiga element, där vi får röra oss fritt och jubla inför Guds åsyn, liksom fåglarna lovsjunger sin Gud genom att flyga. Vilken frihet har vi inte som Guds barn! Även om många

människor har fått för sig att arbetet gör dem till fångar eller löneslavar, så är vi fria att göra med vårt arbete vad vi vill. Ingen, inte ens den mest krävande eller maktlystne arbetsgivare, kan hindra oss att göra vårt arbete till en ständig lovsång till Gud. Ett sådant språk förstår man inte i de flesta arbetsgivarkretsar, men arbetets intention och yttersta mening är vi fria att förfoga över, fria att ge till Den som ger oss allt.

Visst är arbetet ofta tungt och visst behöver vi vila och semester, men ändå är arbetet en Guds gåva, en gåva som vi får ge tillbaka till honom som är alla goda gåvors givare. Så blir arbetet en bild av bönens verklighet: Gud talar och vi svarar, Gud ger och vi tar emot. Samma grundstruktur möter vi i allt. Den Gud som skapar och vill frälsa människan, har inlett en dialog med henne. Denna dialogiska struktur finns också i arbetet. Vi får genom

det vi utför svara Gud som har skapat oss. Vi får förena oss med honom genom det vi gör. Vi kan inte hela tiden tänka på Gud. Varje arbete fordrar vår uppmärksamhet.

**MAN SÄGER IBLAND** att det finns vissa slags arbeten som är lättare att kombinera med en kontemplativ bön. Men även till exempel matlagning och trädgårdsskötsel fordrar en tankeansträngning ibland. Ändå kan vi vara förenade med Gud genom det vi gör med våra händer eller med vår hjärna. Bön är mer än tankekoncentration. Bönen är en kärlekens och hjärtats rörelse. Och lyckligtvis kan vi älska Gud och vår nästa även när våra tankar är upptagna på något rättmätigt sätt.

**VARJE ARBETE ÄR** ett vittnesbörd om människans värdighet och om hennes herravälde över skapelsen. Vi växer genom vårt arbete. Redan på det rent mänskliga planet ser vi hur

människan mognar och växer genom det hon gör. Hon lär sig att se på andra människor som samarbetspartner, som bröder och systrar med en gemensam uppgift. Det tragiska är att konkurrenstänkandet lätt smyger sig in i arbetsrelationerna i vårt samhälle.

Som kristna är vi kallade att vittna om den bibliska grundtanken att vi i arbetet lär oss att samarbeta med Gud och varandra och så bygga upp vår jordiska stad till en fredens och rättvisans plats.

I själva arbetet, i det arbete som vi utför i denna intention finns en evangelisatorisk kraftkälla. Det märks när någon arbetar på det sättet. Det har en smittosam effekt. Det sprider glädje. Det sprider det glada budskapets vällukt. Speciellt i vår tid, som är så präglad av konsumtions – och

produktionstänkande, får detta sätt att arbeta en nästan revolutionerande innebörd. Kristna som är besjälade av denna arbetets värdighet blir utan att de riktigt märker det noggrant betraktade, ja, faktiskt beundrade av sina arbetskamrater. Ljuset kan inte sättas under skäppan, det måste lysa. Faktiskt tror jag att det är en av de bästa möjligheter vi har till evangelisation i vår tid och i vårt samhälle: genom vårt arbete.

Till sist måste vi ändå säga att allt under solen är fåfängt. Predikaren pekar på en annan biblisk grundsanning. Allt får ett slut. Också vårt arbete. Också denna värld. Därför är det viktigt att se på arbetet som en förberedelse till det eviga livet.

I vår tid har vi lite svårt att tala om belöning när det gäller evigheten. Här på jorden vill vi gärna bli väl

avlönade, men när det gäller Vår Herre och evigheten blir vi plötsligt väldigt generösa och vill inte höra talas om himmelsk belöning. Ändå är det viktigt att ha evighetens liv inför ögonen, inte minst när arbetet tycks suga musten ur oss och allt tycks så omänskligt jobbigt och svårt.

**I SISTA HAND MÅSTE** vi i allt se hur Kors och Uppståndelse går hand i hand. Allt vi gör på jorden bär ”frukt för det eviga livet”. Vi är evighetsvarelser. ”Saliga de som är bjudna till Lammets bröllopsmåltid” heter det i Uppenbarelsebokens nittonde kapitel, vers nio. Allt som vi gör av kärlek har ett evighetsvärde. Arbetar vi verkligen i gemenskap med Kristus, då har himmel och jord försonats, då har vi vårt sanna hem där ovan redan nu. Då får vi faktiskt ta ut himmelen i förskott mitt i tidens möda. När Gud blir människa i Jesus Kristus har himlen kommit till jorden, och när han uppstår i sin

mänskliga kropp, då har jorden  
kommit till himlen.

Himlens vila och jordens arbete har  
ingått ett kärlekens förbund för alltid  
och för evigt. Vi har redan nu del av  
allt detta.

Biskop Anders Arborelius // Nya  
Dagen

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad  
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/  
article/jobbet-ar-lonen/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/jobbet-ar-lonen/) (2025-08-23)